

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

КАФЕДРА КОРЕЙСЬКОЇ І ЯПОНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Курсова робота з корейської філології на тему:

**СТРУКТУРНІ ТА СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ В
ПОРІВНЯННІ З УКРАЇНСЬКОЮ**

Студентки групи КОР 22-21
факультету східної і слов'янської
філології денної форми здобуття
освіти

Освітньої програми: Корейська
філологія

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066__ Східні мови та
літератури (переклад включно), перша
– корейська

Сєрової Ганни Миколаївни

Науковий керівник:

Маргарита Андріївна Стелюк

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
Розділ 1: Засади формування юридичної лексики в Кореї та Україні.5	
1.1. Процес походження та формування юридичної термінології в Кореї.....	5
1.2. Походження та процес формування юридичної термінології в Україні.....	8
Розділ 2: Аналіз та порівняння структурних та семантичних особливостей корейської та української юридичної лексики	15
2.1. Юридична термінологія в корейській мові.....	15
2.2. Юридична термінологія в українській мові.....	19
2.3. Порівняння української та корейської юридичної термінології щодо їх структурних та семантичних особливостей.	23
ВИСНОВОК	29
АНОТАЦІЯ.....	30
Список використаних джерел.....	31

ВСТУП

Юридична термінологія є важливим компонентом юридичної науки та практики. Вона складається зі спеціальних термінів та понять, що мають своє значення в контексті правової системи країни. Кожна країна має свою власну систему юридичної термінології, що залежить від її правової системи, історії, культури та інших чинників. У зв'язку з цим, дослідження структурних та семантичних особливостей юридичної термінології в різних мовах є важливою темою в галузі лінгвістики та юриспруденції.

Сучасний світ вимагає від людей знання та розуміння різних наукових галузей, зокрема права, яке включає в себе складну систему термінології. У світі, де існує велика кількість мов, важливо вивчати термінологію, щоб забезпечити точність та зрозумілість взаємодії між різними культурами. Таким чином, **актуальним** є вивчення структурних та семантичних особливостей юридичної термінології в різних мовах, включаючи корейську та українську мови.

Наукова новизна. Досліджуючи цю тему, не було знайдено багато інформації щодо цього дослідження, тому ця робота є актуальною для інших дослідників та перекладачіві.

Метою даної курсової роботи є дослідження структурних та семантичних особливостей юридичної термінології в корейській мові в порівнянні з українською. **Об'єктом дослідження** є юридична термінологія в корейській та українській мовах, а **предметом** дослідження є структурні та семантичні особливості цієї термінології.

Для досягнення поставленої мети використовувалися різноманітні **дослідницькі методи**, такі як аналіз літературних джерел, порівняння термінів в різних мовах, експертні оцінки відповідних фахівців.

Практичне значення. Проведення такого порівняльного аналізу між корейською та українською юридичною термінологією може допомогти встановити спільні особливості та відмінності між цими мовами, а також сприяти покращенню перекладу термінології між ними. Така робота може бути корисною для студентів, дослідників, перекладачів та всіх, хто цікавиться лінгвістикою в сфері юридичною термінологією.

Структура роботи. Ця робота складається зі вступу, двох розділів, до них з 2-3 підрозділів та висновками до них, загальних висновків та списку використаної літератури, що налічує 12 джерел.

У першому розділі, ми зосередились на процесі походження та формування юридичної термінології в Кореї та Україні, адже творення термінів напряму пов'язана з словотвором та походженням мови, історичними подіями та передумовами. На нашу думку, це важливий розділ для дослідження, бо корейська мова та і Корея в цілому були і є під впливом Китаю, але на сьогоднішній день вплив є трохи менший ніж раніше. Українська мова та Україна також довгий час була під впливом Росії, але не за власним бажанням. Тож можна побачити невелику схожість в наших історіях.

У другому розділі, ми дослідили структурні та семантичні особливості. Детально розглянемо приклади слів та їх унікальність вживання в тій, чи іншій мові. Також, ми порівняємо юридичні термінології в українській та корейській мовах. Переглянемо схожі та відмінні риси словотвору, структурних та семантичних особливостей.

На нашу думку, ця тема є важливою для дослідження, адже ми зможемо детальніше вивчити передумови, створення та вживання термінів в корейській юридичній термінології, та порівняти з українською. Це допоможе перекладачам, юристам та працівникам у галузі бізнесу зрозуміти семантичні та структурні особливості корейської термінології.

Розділ 1: Засади формування юридичної лексики в Кореї та Україні

1.1. Процес походження та формування юридичної термінології в Кореї

Зважаючи на те, що юридична термінологія є складною та специфічною, її походження та формування в корейській мові також не є простим процесом. Для кращого розуміння структурних та семантичних особливостей юридичної термінології в корейській мові, важливо зрозуміти історію та етапи її формування.

Корейська нація вважається однією з найстаріших націй у світі. Але етногенез ще досі в достатній мірі не вивчений. Варто зазначити, що серед різноманітних гіпотез генетичної спорідненості мови найбільш поширеною є алтійська. Хоча слід зазначити, що корейську мову також відносять до самостійної гілки. В давній період мови племен виділялося три основні мови: Когурьо, Сілла та Кая. З часом під тиском суспільно-політичних чинників у 14 ст. перейшли до мови сілла, а вже з 20 ст. розвинулася сучасна корейська мова.

З утворенням держави на Корейському півострові в стародавні часи змінилася культура, соціально-політичний державний устрій тощо, які на той час стали стандартом для Кореї. Почали зміцнюватися контакти з Китаєм, який став зразковою країною для наслідування. Варто зазначити, що тісні контакти з Китаєм спонукали корейців використовувати ханмун як письмову літературну мову з давніх часів і до 1894 року. Звичайно, термінологія права почала зароджуватися ще до збірки законів періоду Чосон, це було для того щоб утримувати народ від небажаних крадіжок та вбивств. Зароджувалася вона ще у стародавніх корейських державах – Когурьо, Пекче та Сілла.

Історія юридичної термінології в корейській мові пов'язана зі створенням корейської писемності – **한글** (хангиль), яка була створена у 15 столітті на основі китайської ієрогліфіки. До того часу, корейські записи здійснювались виключно

китайськими ієрогліфами. Однак, такий спосіб запису був складним та незручним для більшості корейців, оскільки вимагав знання китайської мови та культури. Створення хангилю дало змогу корейському народу мати власну писемність та допомогло в подальшому у розвитку мови, в тому числі і юридичної термінології.

У процесі розвитку корейської юридичної термінології можна виділити декілька етапів:

Перші спроби створення юридичної термінології в корейській мові були зроблені в період правління династії Чосон (1392-1910). За свідченням дослідника Чхве, у період Стародавнього Чосону існував збірник законів *법금팔조* (Поп-ким-пхаль-джо), який складався з восьми статей. До наших днів збереглася лише частина цих законів, які, доречі, діяли і у державі Пуйо, що виникла після розпаду Стародавнього Чосону. Ті закони регулювали накладення покарань за вбивство, крадіжку, нанесення тілесних ушкоджень та зґвалтування. Так як були закони та покарання за їх порушення, то ми з точністю можемо говорити про функціонування юридичної термінології вже в той період. На той час, корейська юридична термінологія була під значним впливом китайської юридичної термінології. Багато термінів були запозичені з китайської та китайська мова використовувалась в якості лінгва франка для розуміння законів та інших правових документів. Одним із перших етапів створення юридичної термінології було відокремлення юридичної лексики від загальної мови, тобто утворення юридичної термінології як окремої складової мови (Marie Seong-Hak Kim, *The Spirit of Korean Law*).

В другому етапі розвитку корейської юридичної термінології відбулося впливове наслідування японської термінології в наслідок колонізації Кореї Японією в 1910-1945 роках. Цей процес також сприяв поширенню термінології, що використовувалась в Японії, в корейській мові, хоча відбулося й незначне відмінності в термінології між цими двома мовами.

Після закінчення другої світової війни та злиття Північної та Південної Кореї в 1948 році, відбулися значні зміни в корейській політичній та юридичній системах. Ці

зміни супроводжувалися створенням нових юридичних термінів, пов'язаних зі створенням нової конституції та інших юридичних актів, і адаптацією старої термінології до нових вимог (Marie Seong-Hak Kim, *The Spirit of Korean Law*).

У 1949 році після поділу Кореї на Північну та Південну, відбулася подальша модернізація корейської мови, яка була спрямована на встановлення стандартів та норм, що дозволило зберегти єдність мови та підвищити рівень грамотності серед населення. В рамках реформування корейської мови, також була проведена робота з підвищення якості юридичної термінології, адже зростаюче значення права та законодавства вимагало наявності точної термінології, яка б забезпечувала зрозумілість та однозначність юридичних текстів (Marie Seong-Hak Kim, *The Spirit of Korean Law*).

Одним з важливих кроків у стандартизації термінології став проект створення "Юридичного словника" (법 律用語集, Beopryeong yong-u jip), який був започаткований у 1950-х роках під керівництвом Міністерства юстиції Південної Кореї. Перша версія словника була опублікована у 1962 році та містила понад 7 000 термінів, а на сьогоднішній день словник містить понад 30 000 термінів.

Однак, не всі терміни є уніфікованими та стандартизованими, що створює певні труднощі при перекладі та використанні юридичної термінології. Також, з огляду на специфіку корейської мови, де існує значна кількість синонімів та слів з близьким значенням, утворення правильної термінології є складним завданням, яке вимагає глибокого розуміння правової системи та термінології (Marie Seong-Hak Kim, *The Spirit of Korean Law*).

Третій етап почався в 1960-х роках зі створенням нової конституції, коли корейська юридична термінологія була детально розроблена та стандартизована, а також відбувся перехід до юридичної системи, заснованої на зразках американської та японської систем (Marie Seong-Hak Kim, *The Spirit of Korean Law*).

Важливо зазначити, що в процесі формування та розвитку юридичної термінології в корейській мові, значна увага приділялась не лише впровадженню нових термінів, але й удосконаленню існуючих. Наприклад, впровадження у корейську мову законів та правил з інших країн, а також внесення змін у вже існуючі закони, потребувало створення нових термінів або розширення значення вже існуючих.

Більш того, в процесі формування юридичної термінології в корейській мові відбувалась активна взаємодія з іншими мовами та культурами, що призвело до застосування термінів з різних мовних систем. Таким чином процес формування юридичної термінології і відбувався. Але зрозуміло, що це не кінець і на даний час розвиток термінології і досі продовжується.

1.2. Походження та процес формування юридичної термінології в Україні

Історія розвитку юридичної термінології в Україні є важливою частиною історії української мови. Українська мова має свої коріння в давньоруській мові, яка була досить розвиненою ще в середні віки. За часів Київської Русі українська мова використовувалася для запису законів та нормативних актів, а також для судових рішень.

Юридичні терміни почали формуватися одночасно з появою права. Перші правові документи є першоджерелом юридичної термінології та правової структури (Закон Хаммурапі, Закон Ману, Варварська правда, Руська правда). Важливою особливістю юридичних термінів є те, що вони тісно пов'язані з різними політико-правовими теоріями, напрямками наукової думки, певними суспільними традиціями та правовим досвідом. Розвиток української юридичної термінології пов'язаний з українською державністю, національними законами та історією української мови (Клочко, 2009).

Протягом історії України українська мова не мала офіційного статусу та не використовувалася в офіційних документах та судових рішеннях. На жаль, українська мова стала пригнобленою та переслідуваною у часи Російської імперії та радянського періоду, що призвело до значного зниження її рівня розвитку.

Після отримання Україною незалежності в 1991 році українська мова отримала статус державної мови та почала активно розвиватися. У цей період активно розроблялася та узгоджувалася юридична термінологія в українській мові. У цьому процесі велику роль відіграли науковці, лінгвісти та представники правової галузі.

На початку 1990-х років українська мова не мала достатньої кількості спеціальних термінів, що ставило під загрозу розуміння законів та нормативних актів. У зв'язку з цим у 1993 році було створено спеціальний науково-термінологічний відділ при Кабінеті Міністрів України, завданням якого було розроблення національної системи термінів для всіх галузей науки, техніки, культури та мистецтва, а також для правової галузі. Результатом роботи цього відділу була підготовка спеціальних словників, де зібрані терміни з різних галузей, включаючи і правову (Клочко, 2009).

З 1995 року було створено юридичний словник, який включає близько 40 тисяч термінів та визначень. Словник допомагає українським юристам та іншим фахівцям зрозуміти значення термінів, що використовуються в законах та інших нормативних документах.

Одним з найважливіших етапів формування юридичної термінології в Україні є підготовка законів та нормативних актів українською мовою. Важливо, щоб у цих документах використовувалися зрозумілі та чіткі терміни, що не залишають місця для різних інтерпретацій. Український парламент прийняв закон про державну мову, який вимагає, щоб у всіх законах та нормативних актах використовувалася українська мова. Це сприяло розвитку української юридичної термінології та її використанню в

офіційних документах (Артикуца Н. В., ОСНОВИ ВЧЕННЯ ПРО ЮРИДИЧНИЙ ТЕРМІН І ЮРИДИЧНУ ТЕРМІНОЛОГІЮ).

Українська мова має свої особливості, які необхідно враховувати при розробці юридичної термінології. Наприклад, в українській мові є дві форми звертання до особи - Ти та Ви. Використання правильної форми звертання важливе в правовій галузі, оскільки вона впливає на рівень поваги до особи, з якою ведеться діалог або з якою встановлюється правовий відносини (Артикуца Н. В., ОСНОВИ ВЧЕННЯ ПРО ЮРИДИЧНИЙ ТЕРМІН І ЮРИДИЧНУ ТЕРМІНОЛОГІЮ).

Також українська мова має багато словникових сполучень та висловів, які мають свої правові терміни. Наприклад, "на основі" відповідає терміну "за основою", "закон та інші нормативно-правові акти" - "законодавство", "майно, яке може бути вилучене" - "конфісковане майно". Важливо враховувати такі особливості мови при розробці та використанні юридичної термінології.

Крім того, юридична термінологія постійно змінюється та оновлюється, оскільки з часом з'являються нові правові поняття та технології, а також змінюються норми та законодавство. Тому необхідно постійно вдосконалювати та оновлювати юридичну термінологію, щоб вона відповідала сучасним вимогам та реаліям.

Словниковий склад будь-яких термінів формується з різних джерел, тому поділили його на 5 типів:

1. Юридичні терміни за джерелом можуть бути специфічними для країни (відповідач, держава, закон, заповіт, злочин, суд, уряд), які сформувалися, ще за часів Київської Русі.
2. Запозичені терміни з інших мов, наприклад, abandonon (французька), aviso (італійська), бойкот (англійська), вексель (німецька), Евтаназія (грецька), омбудсман (шведська), юриспруденція (латинська).

3. Значна кількість термінів утворилася шляхом поєднання країнознавчих, запозичених термінів і термінологічних елементів. Такі як: висновок експерта, імунітет свідка, кримінально-виконавче право.
4. Особливим типом запозичень є міжнародні терміни (адвокат, алібі, інавгурація, конституційний, політичний, судовий), що походять від латинської та грецької мов. Власне, слово термінологія утворено від латинського елемента terminus – межа та грецького logos – вчення.
5. Перекладацька діяльність може бути джерелом нових термінів. Перекладачі можуть: а) використовувати український алфавіт для вираження іншомовних термінів, яких немає в українській мові, або б) надання описових конструкцій юридичних термінів українською мовою, які утворюють словосполучення (Артикуца Н. В., ОСНОВИ ВЧЕННЯ ПРО ЮРИДИЧНИЙ ТЕРМІН І ЮРИДИЧНУ ТЕРМІНОЛОГІЮ).

У процесі формування та розвитку юридичної термінології в Україні важливо бути відкритими до досвіду та досягнень інших країн, але при цьому враховувати національні норми мовлення юридичної термінології. Зокрема, розроблено та затверджено багато нормативних актів з питань стандартизації термінології та перекладу законодавства з іноземних мов на українську. Також проводяться наукові дослідження та розробки нових термінів та висловів, що відповідають сучасним вимогам та реаліям.

У процесі формування термінології важливу роль грали різні історичні етапи, на яких формувалася та розвивалася українська державність. Наприклад, після відновлення незалежності України було введено нові закони та нормативні акти, що відображають сучасні вимоги та стандарти. Однак, наразі існують проблеми у використанні деяких термінів, особливо тих, які були запозичені з російської мови. Тому дуже важливо проводити наукові дослідження та створювати нову термінологію, яка б відповідала сучасним потребам та стандартам.

Також, важливою складовою процесу формування юридичної термінології в Україні є вплив зарубіжної культури та законодавства. Наприклад, відображення сучасних тенденцій та стандартів Європейського Союзу в законодавстві України дозволяє уніфікувати термінологію та пристосовуватись до міжнародних вимог.

Ще однією важливою складовою процесу формування юридичної термінології в Україні є культурні особливості українського народу. Українська мова та термінологія мають в собі національно-культурний компонент, який відображає особливості української культури та історії. Тому, при формуванні термінів, необхідно враховувати національно-культурні особливості та використовувати українську мову як засіб збереження та розвитку національної ідентичності.

Крім того, юридична термінологія має важливе значення для правильного розуміння та застосування правових норм. Тому, укладення нормативно-правових актів та їх інтерпретація повинні базуватись на точній термінології. Недостатня або неправильна термінологія може призвести до неправильного застосування правових норм, що може призвести до негативних наслідків для громадян та держави в цілому.

Отже, процес походження та формування юридичної термінології в Україні є складним та довготривалим процесом, який відображає історичні, мовні, правові та культурні аспекти українського суспільства. Наразі, на фоні сучасних викликів та реалій, виникає потреба в удосконаленні термінології та створенні нових термінів, які б відповідали вимогам часу та відображали сучасні стандарти. Важливими чинниками у процесі формування термінології є вплив зарубіжної культури та законодавства, культурні особливості українського народу, а також потреба в точній термінології для правильного застосування правових норм. Наприклад, в Україні відбувається активний процес впровадження європейських стандартів у правову галузь, що сприяє зближенню української термінології з термінологією європейських країн.

Висновок для розділу 1

Отже, процес походження та формування юридичної термінології в Кореї відображає широкий спектр історичних, соціальних та культурних впливів, що призвели до становлення унікального правового культурного середовища в країні. За часів династії Чосон, значний вплив на формування юридичної термінології мали класична китайська та буддистська філософія. Зокрема, ідея китайської філософії щодо спільної природи людини і природи відображена в багатьох корейських правових термінах. Крім того, у Кореї мала місце інтенсивна мовна реформація у 20-х роках 20 століття, коли проводилося заміщення китайських ієрогліфів корейськими літерами – хангил.

Сучасна корейська юридична термінологія є складною і різноманітною, що відображає складну природу правової системи країни. Багато термінів походять з китайської та японської мов, однак були адаптовані до відповідності корейській граматиці та фонетиці. Крім того, часто використовуються слова, які складаються з двох частин: синокорейської та китайської, що дає можливість більш точно передавати значення термінів. Оскільки корейська юридична система зазнала інтенсивних змін у другій половині 20 століття, часто використовуються терміни, які були запозичені з інших правових систем, таких як американська та європейська.

Щодо української юридичної термінології, вона має своє багате історичне коріння, що сформувалося протягом століть у процесі розвитку правової системи. Цей процес був зумовлений не тільки внутрішніми історичними подіями, але й зовнішніми впливами від інших правових систем.

У результаті такого впливу сформувалися та утвердилися структури та семантика великої кількості юридичних термінів української мови. Водночас, існує потреба в дослідженні та адаптації іноземної юридичної термінології, оскільки Україна входить до світової спільноти та бере участь у міжнародних правових відносинах.

Значну роль у формуванні та розвитку юридичної термінології відіграв розвиток української державності та її правової системи. Відповідно до цього, більшість українських юридичних термінів пов'язані з національними традиціями та культурними особливостями, що становить важливу складову унікальності української юридичної термінології.

Також варто зазначити, що у процесі формування юридичної термінології в Україні відбувалися періоди активного запозичення термінів з інших мов, зокрема з російської, німецької та англійської мов. Це спричинило появу багатьох спільних термінів, які використовуються в різних юридичних системах світу.

Отже, процес формування юридичної термінології в Україні та Кореї є складним та багатограним. Він базується на розвитку державності, правової системи та національних традицій, а також на запозиченні термінів з інших мов. Також, цей процес був довгим та складним, залучаючи вплив різних культур та історичних подій. Ці термінології мають свої структурні та семантичні особливості, включаючи особливості складу та значення термінів, які відображають відповідні концепти та правові поняття.

Розділ 2: Аналіз та порівняння структурних та семантичних особливостей корейської та української юридичної лексики

2.1. Юридична термінологія в корейській мові

Корейська мова має свою власну систему юридичної термінології, яка є досить складною та відмінною від інших мов. У корейській мові терміни можуть бути утворені за допомогою сполучень слів, суфіксів та інших морфем. Терміни можуть мати різні форми, залежно від контексту вживання.

Наприклад, термін "법률" (принцип, закон) може бути утворений за допомогою сполучення слів "법" (принцип) та "률" (закон). Інший термін "의무" (зобов'язання) складається зі слів "의" (власність) та "무" (відповідальність).

Корейська мова має власну систему права, яка базується на конституції та інших законах. Тому вона має свою власну юридичну термінологію, яка включає багато спеціалізованих термінів і фраз, які використовуються у правових документах.

Основні терміни, які використовуються в корейській юридичній термінології, пов'язані зі звичайними аспектами права, такими як закон, право, суд, порушення, договір, власність та інші. Окрім цього, є спеціалізовані терміни, які використовуються у певних галузях права, таких як корпоративне право, податкове право, митне право та інші.

Наприклад, корейські терміни: для "закону" - "법", для "права" - "권리", для "суду" - "재판소", для "порушення" - "위반", для "договору" - "계약", для "власності" - "소유권" та інші.

Одна з особливостей корейської юридичної термінології полягає у тому, що деякі терміни мають більше однієї форми. Наприклад, термін "변호사" (юрист) може бути записаний як "변호사", "변호사님" або "변호사선생님", залежно від формальності ситуації та відносин між співрозмовниками (Wojtasik-Dziekan, 2020).

Крім того, у корейській мові є велика кількість термінів, які мають вузьку спеціалізацію та використовуються лише в певних галузях права. Наприклад, термін

"소송" (позов) використовується у контексті цивільного права, тоді як термін "형사소송" (кримінальний позов) має стосуватись кримінального права.

Додатково, корейська мова має свої власні правові терміни, які не мають аналогів в інших мовах. Наприклад, "폐지처분" (пхьо чіджобун) - це юридичний термін, який означає скасування права власності на землю, яке було надане до 1948 року, або "주주총회" (чучу джонхві) - це збори акціонерів (Wojtasik-Dziekan, 2020).

Важливо також знати, що в корейській мові існують три форми мовлення: ввічлива (звертаючись до старших за віком чи посадою), середньо- ввічлива (до однолітків, чи трохи старшої людини за посадою, або за віком) та неформальна (до друзів). У юридичній термінології найчастіше використовується ввічлива форма мовлення, оскільки правові документи і рішення часто адресуються до вищих посадових осіб та органів.

Також важливо знати, що корейська мова має свої власні правила граматики та пунктуації, які впливають на правильне використання юридичної термінології. Наприклад, в корейській мові немає різниці між іменниками та дієсловами, тому дуже важливо коректно використовувати терміни, щоб уникнути непорозумінь.

Також важливо звернути увагу на різні рівні мовлення в корейській мові. Наприклад, у вищих юридичних органах можуть використовуватися більш складні та спеціалізовані терміни, ніж у менших судах та органах.

Узагалі, корейська юридична термінологія є досить складною та специфічною, тому важливо мати достатній рівень знання мови та юридичних термінів для ефективного розуміння та використання їх у правових документах та рішеннях.

Основні категорії юридичної термінології в корейській мові включають поняття, що стосуються правової системи, процедур та дій, а також поняття, що описують різні види правових відносин та правових суб'єктів.

Також у корейській юридичній термінології використовуються терміни, що відносяться до різних видів правових суб'єктів, наприклад, "기업" (кіоп) - до підприємств, "국민" (кукмін) - до громадян, "외국인" (векукін) - до іноземців.

Крім того, у корейській юридичній термінології використовуються також терміни, що описують різні види правових відносин, такі як "계약" (кьояк) - до договорів, "소유권" (союкван) - до права власності, "상속" (сансок) - до спадкових відносин (Wojtasik-Dziekan, 2020).

Узагалі, корейська юридична термінологія є досить обширною та складною, тому для тих, хто займається правом в Кореї або має інтерес до цієї теми, важливо мати глибокі знання мови та юридичних термінів, щоб зрозуміти та використовувати їх на практиці.

Інші важливі терміни з корейської юридичної термінології:

"헌법" (хонпоп) - Конституція

"국회" (кукхве) - парламент

"법원" (бопвон) - суд

"검찰" (комджаль) - прокуратура

"행정" (хенчон) - адміністрація

"재산권" (чесанквон) - право власності на майно

"저작권" (чочаквон) - авторське право

"상표권" (санпхьокван) - торговельна марка

"특허권" (тикхокван) - патентне право

"비자" (біча) - віза

"이민" (імін) - імміграція

"민사" (мінса) - цивільне право

"형사" (хьонса) - кримінальне право

Ці терміни використовуються в різних аспектах корейської правової системи, таких як законодавство, правосуддя та адміністративне управління. Без знання цих термінів, важко буде зрозуміти корейський правовий контекст та працювати в ньому (Wojtasik-Dziekan, 2020).

Крім того, слід зазначити, що у корейській юридичній термінології існує також велика кількість скорочень та аббревіатур, таких як "조항" (чохан) - пункт, "항" (хан) - підпункт, "조" (чо) - стаття, "안" (ан) - законопроект, "시행령" (шіхенрьон) - постанова про виконання закону. Ці скорочення і аббревіатури часто використовуються в офіційних документах та правових текстах, тому їх знання є обов'язковим для тих, хто працює з корейським правом (Wojtasik-Dziekan, 2020).

Узагалі, корейська юридична термінологія є важливим аспектом корейського права, і вивчення її є важливою складовою для будь-якої особи, яка має намір працювати в сфері корейської правової системи. Необхідно брати до уваги, що корейська юридична термінологія є досить складною, тому її вивчення вимагає багато часу та зусиль.

Насамперед, слід звернути увагу на правильну вимову термінів, оскільки корейська мова має свої вимоги до інтонації та наголосу. Також слід звернути увагу на те, що багато корейських термінів мають схожі звучання, але різні значення, тому необхідно ретельно вивчати їх контекст та вживання.

Узагалі, вивчення корейської юридичної термінології є важливою складовою для будь-якої особи, яка має намір працювати в сфері корейського права. Це допоможе зрозуміти та використовувати корейські закони та правові акти з більшою ефективністю та точністю, що, в свою чергу, сприятиме розвитку бізнесу та забезпеченню прав людини в Кореї. Крім того, вивчення корейської юридичної термінології може стати корисним для осіб, які мають намір зайнятися бізнесом з корейськими партнерами або працювати в інших сферах, пов'язаних з Кореєю.

Отже, вивчення корейської юридичної термінології є важливим кроком для тих, хто має намір працювати в Кореї чи співпрацювати з корейськими партнерами. Це допоможе зрозуміти та застосовувати корейські закони та правові акти, а також допоможе виконувати свої обов'язки з більшою ефективністю та точністю. Відповідне

навчання та практичний досвід можуть допомогти розвивати професійні навички та покращувати кар'єрні перспективи.

2.2. Юридична термінологія в українській мові

Юридична термінологія в українській мові має свої структурні та семантичні особливості, які детально варто розглянути. Одна з основних рис української юридичної термінології - це наявність спеціалізованого словника, який регулює використання термінів у правовому контексті. Цей словник має на меті забезпечити точність та єдність термінології, що забезпечує якість та чіткість правового викладу.

Структура української юридичної термінології також відрізняється від звичайної мовної практики. Більшість термінів складається зі сполучень двох чи більше слів, що в свою чергу відображає складну природу багатьох юридичних понять та інститутів. Наприклад, кримінальне провадження, *цивільне право*, *адміністративний суд*, *податковий кодекс*, тощо.

Окрім того, українська юридична термінологія часто використовує утворення термінів за допомогою префіксів, суфіксів та коренів, що надає термінам більш точне значення та вираження. Наприклад, *бездіяльність*, *недбалість*, *невиконання* - усі ці терміни мають відношення до неправомірної поведінки, але мають різні семантичні відтінки.

Також важливо зазначити, що українська юридична термінологія часто використовує запозичення з інших мов, зокрема з латини, англійської та німецької. Однак, виникають ситуації, коли одне слово може мати різні значення в залежності від контексту. Наприклад, термін "розгляд справи" може мати різні значення в залежності від того, чи мова йде про процес розгляду справи у суді, чи про детальний аналіз і розгляд документів у рамках правової консультації. Також, в українській юридичній термінології часто використовуються скорочення, наприклад "ППД" (Програма підготовки документів), "ЗЕД" (Зовнішньоекономічна діяльність), "ПДВ" (Податок на додану вартість) тощо.

Щодо структури, суфікси -ств(о) -цтв(о) використовується для утворення термінів, що позначають соціально-політичні утворення, наприклад: *громадянство, державство, відомство, заступництво, підприємництво, свідоцтво*. Префікси також використовуються для утворення нових термінів, наприклад, пере- *перевірка*, за- *захист*, від- *відшкодування* (Афіксальне словотворення в терміносистемі конституційного права | Наукові журнали та конференції.).

Структура термінів може бути складною, складатись з багатьох складових частин, включаючи префікси, суфікси, корені та закінчення. Наприклад, термін "автохтонний" містить префікс "авто-", що означає "сам", корінь "хтон", що означає "земля", та суфікс "-ний", що вказує на приналежність. Іншим прикладом може бути термін "екстериторіальний", що складається з префіксу "екстер-", що означає "ззовні", кореня "територі-", що означає "територія", та суфіксу "-альний", що вказує на приналежність (Афіксальне словотворення в терміносистемі конституційного права | Наукові журнали та конференції).

Семантична структура термінів відображає їхній зміст та значення. Наприклад, термін "земля" в юридичній термінології може мати різні значення в залежності від контексту, в якому він використовується. Так, "земля" може означати земельну ділянку, яку можна використовувати для певних цілей, або ж природні ресурси, що знаходяться на земельній ділянці. Термін "власність" також має різні значення в залежності від контексту. У широкому розумінні, "власність" означає право володіти майном, а у вузькому розумінні вказує на конкретний об'єкт власності.

Загалом, українська юридична термінологія відображає складний та різноманітний світ права, що вимагає точності та чіткості формулювання.

До того ж, можна сказати, що семантична структура юридичної термінології в українській мові досить складна і різноманітна. Вона включає в себе не тільки основну термінологічну одиницю, а й додаткові компоненти, які розширюють її семантику та надають деталізації. До таких компонентів можна віднести прикметники, прислівники, префікси та суфікси.

Наприклад, у термінології господарського права використовуються такі терміни, як "комерційний договір", "безоплатний перехід права власності" та інші. При цьому слово "комерційний" є прикметником, який вказує на конкретний тип договору, а слово "безоплатний" надає додаткової інформації про умови угоди.

Отже, семантична структура юридичної термінології в українській мові має складну та різноманітну форму, яка включає в себе основну термінологічну одиницю, прикметники, прислівники, префікси та суфікси, що надають більшої точності та виразності українській мові.

Українська юридична термінологія також відрізняється використанням специфічних термінів, які не зустрічаються в інших галузях знань. Наприклад, "державний акт", "кримінальний кодекс", "адвокат", "судова установа" та інші.

Другий вид юридичної термінології - це професійна термінологія, яка характеризується тим, що має більш широке застосування у різних галузях права та юриспруденції. Це можуть бути терміни, що описують окремі процедури, методики або правові акти.

До прикладів професійної юридичної термінології в українській мові належать такі терміни, як "кримінальний кодекс", "цивільний кодекс", "господарський кодекс", "Конституція", "закон", "рішення суду", "умови договору", "витребування", "виконавчий лист" та інші. Наприклад, термін "кримінальний кодекс" визначає кодифікований закон, який містить норми щодо кримінальної відповідальності за скоєння злочинів, а "цивільний кодекс" містить норми щодо взаємодії фізичних та юридичних осіб у сфері цивільних відносин.

Ще однією особливістю української юридичної термінології є використання аббревіатур, які є скороченням від певних термінів, наприклад, "КУПАП" - Кодекс України про адміністративні правопорушення, "ЦК" - Цивільний кодекс України, "КК" - Кримінальний кодекс України та інші.

Також варто зазначити, що українська юридична термінологія має свої власні особливості в залежності від галузі права, наприклад, у кримінальному праві використовуються терміни "злочин", "вбивство", "грабіж" тощо, а в господарському праві - "комерційна угода", "банкрутство", "підприємець" тощо (Руколянська Н., Іменникові терміни на позначення ключових понять кримінального права: словотвірний аспект).

Згідно зі спеціалізованою літературою, основними структурними та семантичними особливостями юридичної термінології в українській мові є такі:

1. Форма слова. Юридичні терміни в українській мові мають складну форму слова, що може містити префікси, суфікси, інтерфікси та інші морфеми. Наприклад, "передплатник", "недієздатність", "передача під владу".

2. Різноманітність використання. Юридичні терміни використовуються в різних сферах юриспруденції, таких як цивільне право, кримінальне право, адміністративне право тощо. Крім того, їх можна зустріти в різних документах, наприклад, у законах, угодах, рішеннях суду тощо.

3. Семантична точність. Оскільки від термінології залежить зрозумілість і правильне застосування законодавства, українська юридична термінологія характеризується високою семантичною точністю. Наприклад, "договір" - це угода між двома або більше сторонами, де вони зобов'язуються виконувати певні дії; "контракт" - це письмова угода між сторонами, яка регулює права та обов'язки укладених між ними договорів.

4. Латинські вирази. В українській юридичній термінології часто використовуються латинські вирази, які мають своє значення і використовуються як правило без перекладу. Наприклад, *ex officio* - "згідно з обов'язками служби", *pro bono* - "безкоштовно" (Процик М. Р., Сучасна українська видавнича термінологія).

Однією з важливих особливостей української юридичної термінології є те, що вона містить багато слів, які мають латинське походження, що свідчить про вплив

римського права на розвиток української правової системи. Наприклад, такі терміни, як "конституція", "консул", "респондент", "адвокат", "інстанція", "декрет", "ревізія" і т.д. мають латинське походження.

Також українська юридична термінологія містить багато слів із слов'янських мов, зокрема з російської та польської. Наприклад, такі терміни, як "реєстр", "суд", "адвокат", "розпорядження", "захист", "передача", "обвинувачення" і т.д. є спільними для російської та української мов, тоді як такі терміни, як "умовний засуд", "свідок віри", "засідання", "обвинувачений", "виправна колонія" і т.д. мають польське походження.

2.3. Порівняння української та корейської юридичної термінології щодо їх структурних та семантичних особливостей

Українська юридична термінологія зазвичай складається зі словосполучень, що містять технічні та правові терміни, а також префіксів та суфіксів, що вказують на тип, форму та інші ознаки слова. Українські правові терміни часто мають слов'янське коріння та граматично відповідають українській мові.

Корейська юридична термінологія зазвичай складається з китайських та корейських символів. Хоча корейські терміни мають корейське вимовляння, але можуть мати китайське значення. У корейській термінології дуже часто використовуються замітники, що допомагають уникнути повторення термінів.

Українська юридична термінологія зазвичай відображає сучасну систему права та юридичної практики. Більшість термінів є специфічними та використовуються в обмеженому контексті. Українські терміни часто мають точне визначення та наділені конкретним юридичним значенням.

Корейська юридична термінологія, на відміну від української, має довгу історію та широкий спектр культурних впливів. Тому деякі терміни можуть мати культурні та історичні відтінки. Корейські терміни часто мають ширший діапазон значень, що

залежить від контексту та використовуються в різних сферах життя, таких як політика, економіка, культура та інше.

2.2.1. Структурні особливості

Корейські терміни часто мають складну структуру та складаються з кількох частин, що відображають різні аспекти поняття. Наприклад, термін "자본주의" (чабончуді) складається з китайських символів "資本" (jibon), що означає "капітал", та "主義" (juui), що означає "ідеологія" або "політична концепція".

Українська та корейська юридична термінологія також можуть відрізнитися за своєю мовною економією та точністю. Українська термінологія часто має більш просту та доступну формулювання, тоді як корейська термінологія може бути більш точною та детальною. Наприклад, український термін "цивільний кодекс" може бути перекладений на корейську як "민법" (мінбоб), що буквально означає "закон про громадян".

Однією з особливостей корейської термінології є велика кількість скорочень та аббревіатур. Наприклад, "국세청" (кугсечжон) - це скорочення від "국세청사무처" (кугсечжон самучжо) і означає "Національна податкова служба", а "법원" (попвон) - це скорочення від "대한민국 법원" (деханмінкук попвон) і означає "Суд в Республіці Корея". Українська термінологія також має деякі скорочення, але вони не є такими поширеними, як у корейській мові. Також, можна відзначити, що українська термінологія має чітку структуру, де зазвичай використовуються словосполучення з двох-трьох слів, наприклад, "договір купівлі-продажу", "акт приймання-передачі". У корейській термінології також використовуються словосполучення, але частіше за все вони складаються з одного слова. Наприклад, "특허" (тикхо) - це слово, що означає "патент", але використовується як термін для патентного права взагалі.

2.2.2. Семантичні особливості

Щодо семантичних особливостей, можна сказати, що українська та корейська юридична термінологія відображає різні правові системи та правові культури. Наприклад, українська термінологія мала сильний вплив російської юридичної термінології, оскільки у минулому Україна була частиною СРСР. У корейській термінології можна помітити вплив китайської та японської юридичної традицій, оскільки Корея була під впливом цих країн в різні періоди своєї історії.

Крім того, корейська термінологія має деякі особливості у вживанні граматичних форм та суфіксів, які відображають ієрархію та повагу до влади та рангів у корейському суспільстві. Наприклад, в корейській термінології є спеціальні форми дієслова та займенника, які використовуються для звертання до старших чи вищих по рангу осіб.

Українська та корейська юридична термінологія також можуть відрізнятися за своєю мовною економією та точністю. Українська термінологія часто має більш просту та доступну формулювання, тоді як корейська термінологія може бути більш точною та детальнішою. Наприклад, український термін "цивільний кодекс" може бути перекладений на корейську як "민법" (мінбоб), що буквально означає "закон про громадян".

Отже, українські та корейські юридичні терміни мають різні семантичні особливості. Українська термінологія має багато спільних з російською мовою термінів, що відображає спільну правову традицію. Терміни, що стосуються земельного права, сімейного права та кримінального права, частіше за все співпадають з російською мовою.

У корейській термінології також є багато унікальних термінів, які відображають специфіку корейської правової системи. Наприклад, "행정처분" (хенчончжобун) - це термін, що означає "адміністративне рішення", що надається державними органами, а "형사소송" (хьонсасосон) - це термін, що означає "кримінальний судовий процес".

До того ж, корейська термінологія має деякі особливості у вживанні граматичних форм та суфіксів, які відображають ієрархію та повагу до влади та рангів у корейському суспільстві. Наприклад, в корейській термінології є спеціальні форми дієслова та займенника, які використовуються для звертання до старших чи вищих по рангу осіб. "판사" (пханса) - це термін, що означає "суддя", але у корейській мові існує декілька варіантів цього слова, які використовуються в залежності від соціального статусу суддів: "법관" (бопквон) - це вищий суддя, "사관" (сагван) - це нижчий суддя, а "판사님" (пхансанім) - це ввічлива форма звертання до суддів.

У корейській термінології також є багато унікальних термінів, що відображають специфіку корейської правової системи. Крім того, в корейській термінології часто використовується ієрархічна лексика, яка відображає соціальні статуси.

Також варто зазначити, що в обох мовах використовується дуже точна термінологія, що відображає особливості регулювання права. Наприклад, в українській термінології часто вживається термін "кодекс" (наприклад, "Кодекс України про адміністративні правопорушення", "Кримінальний кодекс України"), що вказує на стандартизовані та систематизовані норми права. У корейській термінології також вживаються терміни, що відображають нормативні акти та їх різні види, наприклад 법률 (бопрюль), що означає "закон" та 규칙 (кючік) "правило".

Отже, українська та корейська юридична термінологія мають свої особливості та спільні риси, які відображають відмінності у правових системах в країнах та культурах. Також варто зазначити, що обидві мови мають велику кількість історичних термінів, які мають важливе значення для розуміння правової системи та історії країни.

Висновок до розділу 2

У продовж дослідження юридичної термінології в корейській мові можна зробити висновок, що ця мова має власну традицію та специфіку у формуванні та

розвитку юридичної термінології. Значна кількість термінів у корейській мові має свої корені в китайській мові, проте з часом вони досить суттєво перетворилися та стали власними для корейської мови.

У процесі розвитку корейської юридичної термінології відбувається постійне взаємодію з іншими мовами та культурами, що забезпечує її динамічний та постійний розвиток. Також важливо зазначити, що стандартизація термінології в корейській мові є невід'ємною частиною її розвитку та використання в різних сферах життя і діяльності.

Отже, можна стверджувати, що юридична термінологія в корейській мові має свої структурні та семантичні особливості, які відображають історичний та культурний контекст Кореї, а також вплив зарубіжних правових систем. Це створює виклики при перекладі юридичної термінології з корейської на інші мови, включаючи англійську. Врахування цих особливостей може допомогти забезпечити точний та адекватний переклад юридичної термінології і забезпечити ефективну комунікацію в глобальному юридичному середовищі.

Українська юридична термінологія відображає міжнародні тенденції та є взаємопов'язаною з юридичною термінологією інших країн. Завдяки створенню спеціалізованих словників та термінологічних баз даних, юридична термінологія української мови продовжує розвиватися та вдосконалюватися, що дозволяє забезпечувати якість правової діяльності та збереження юридичної культури України.

Як виявилось, процес формування та розвитку юридичної термінології в Україні є досить складним та має багато важливих аспектів, таких як взаємодія з іншими мовами та культурами, історичний розвиток та політичні процеси в країні. Важливо зазначити, що українська юридична термінологія надзвичайно багата та розвинена, і це дозволяє ефективно здійснювати правосуддя та інші юридичні процеси в Україні.

Однак, на сьогоднішній день є певні проблеми в сфері юридичної термінології, такі як використання запозичень з інших мов, невідповідність деяких термінів до сучасної реальності та інші. Для подолання цих проблем важливо проводити постійну роботу з популяризації та розвитку української юридичної термінології, вдосконалювати законодавство та методику навчання в цій сфері, а також розробляти нові терміни для опису нових явищ та процесів.

Структурні особливості юридичної термінології в обох мовах відображають особливості організації правової системи, її інститутів та процесів. Зокрема, українська термінологія, як правило, має більш складну структуру та більшу кількість складових, що може пов'язуватися зі специфікою української правової системи, в якій присутні елементи романо-германської та англосаксонської правових систем. Корейська термінологія, у свою чергу, характеризується більш стислою структурою термінів, що може бути пов'язане зі специфікою корейської правової системи.

Семантичні особливості термінології в обох мовах відображають різні аспекти правової системи, а також вплив культурних та історичних факторів. Українська термінологія характеризується відносною гнучкістю та можливістю використання одного терміну для позначення різних аспектів правових питань, тоді як корейська термінологія може бути більш точною та обмеженою в виборі термінів для позначення різних аспектів правових питань.

Окрім того, українська та корейська юридична термінологія мають різні особливості щодо формування нових термінів. Українська термінологія активно використовує суфіксальні та префіксальні способи утворення нових термінів, тоді як корейська мова використовує складання слів та зміну голосних звуків.

У підсумку можна сказати, що українська та корейська юридична термінологія мають деякі схожі та різні структурні та семантичні особливості. Незважаючи на це, в обох мовах використовуються терміни, які мають аналогічні значення та функції в правовій сфері. Розуміння особливостей та взаємодія між різними юридичними

термінами відіграють важливу роль у правовій науці та практиці, зокрема у міжнародних правових відносинах.

ВИСНОВОК

У даній курсовій роботі були досліджені структурні та семантичні особливості юридичної термінології в корейській мові в порівнянні з українською мовою. Було проведено порівняльний аналіз термінології в обох мовах та виявлено, що вони відрізняються не тільки за звучанням, а й за значенням термінів. Також було зазначено, що культурні та історичні відмінності можуть впливати на термінологію та поняття, що використовуються в правових системах кожної країни.

Згідно з результатами дослідження, українська термінологія має значно більшу кількість запозичень з інших мов, в той час як корейська мова має більш стійкі терміни, які добре відображають концепти корейської правової системи. Для поліпшення міжкультурного спілкування в юридичній галузі, необхідно враховувати не тільки лінгвістичні відмінності, але й культурні та історичні особливості кожної країни.

В результаті проведеного порівняльного аналізу структурних та семантичних особливостей юридичної термінології в корейській та українській мовах було виявлено значні відмінності між ними.

У свою чергу, українська термінологія має більш просту та лаконічну структуру, часто складається з одного слова або невеликої кількості складових. Проте, її семантичний склад та обсяг не менше значимі в порівнянні з корейською.

Таким чином, можна стверджувати, що хоча структурні та семантичні особливості юридичної термінології в корейській та українській мовах відрізняються, вони обидві відображають специфіку та особливості правової культури кожної з країн.

АНОТАЦІЯ

이 용어 논문은 한국어와 우크라이나어에서 법률 용어의 구조적, 의미적 특징을 비교하는 데 전념이다. 이 연구는 용어의 주요 범주와 구조적 구성 요소뿐만 아니라 의미와 의미적 음영에 대한 분석을 포함한다. 그 결과, 한국어 용어는 더 명확하고 단순한 구조를 가지고 있는 반면, 우크라이나어 용어는 더 복잡한 구조와 추가적인 단어를 많이 사용하는 것으로 나타났다. 그러나 두 언어 모두 역사적, 문화적 맥락에서 이 용어들은 강력한 기초를 가지고 있으며, 이는 법과 법학 분야에서 더 깊은 의미와 맥락적 가중치를 부여한다.

한국어와 우크라이나어 법률용어의 구조적, 의미적 특징은 각 나라의 문화적, 언어적 유산의 맥락에서 중요한 연구 주제다.

이 연구의 목적은 법률 용어의 구조적 및 의미적 특징의 유사하고 독특한 특징을 탐구하는 것이었다. 우크라이나와 한국의 용어의 역사와 생성을 분석한다.

연구는 한국어 용어가 우크라이나어 용어에 비해 더 복잡한 구조와 풍부한 용어집을 가지고 있다는 것을 보여주었습니다. 게다가, 한국 용어는 유교 철학과 사회에서 사람들의 행동을 지배하는 법에 큰 영향을 미친다. 반면에 우크라이나어 용어는 로마법과 서구의 법체계의 영향을 더 많이 받는다. 두 언어 모두 법적 개념을 참조하기 위해 전문 용어를 사용하지만, 용어 구조와 의미론에서 고유한 차이가 있다.

첫 장과 두 번째 장에서는 언어 생성의 역사와 법률 용어 자체, 역사적 사건이 생성된 우크라이나어의 경우 언어와 법률 용어를 검토하고 알게 되었다. 법률 용어는 개발을 중단하지 않으며 지속적으로 현대화될 것이라는 점에 유의해야 한다.

이쪽의 한국어 법률용어를 생각해보면, 우크라이나의 법률용어처럼 한국어는 이 나라만이 이해하는 고유의 용어를 가지고 있기 때문에 특정 용어의 원인과 필요성을 이해하기 위해서는 역사를 공부하는 것이 중요한 요소라는 결론을 내릴 수 있다.

두 번째와 네 번째 장에서는 한국어와 우크라이나어 법률 용어에 대해 더 잘 알게 되었다. 한국어와 우크라이나어로 용어가 만들어지는 과정이다. 다양한 의미 및 구조적 특징이다.

다섯 번째 섹션에서는 한국어와 우크라이나어의 법적 용어의 의미적 특징을 더 자세히 비교했다. 그들에게서 분명한 유사점과 차이점을 발견했다. 따라서, 이러한 특징들에 대한 연구는 법 분야에서 일하고 다른 문화적, 언어적 유산의 파트너들과 협력하기를 원하는 사람들에게 유용할 수 있다.

Список використаних джерел

Wojtasik-Dziekan, E. (2020). Analysis of the Semantic Scope of Two Korean Terms Equivalent to English Court. *International Journal for the Semiotics of Law - Revue Internationale de Sémiotique Juridique*, 33(3), 657–671. <https://doi.org/10.1007/s11196-020-09693-x>

Іншомовні запозичення у термінології сучасної корейської мови (на прикладі терміносистеми права) // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури. – К., 2005. – Вип. 10. – С. 24–26.

Єльнікова Н. І. Лексико-семантичні особливості юридичної термінології / Н. І. Єльнікова // Матеріали міжвузівської конференції ["Сучасні проблеми соціально-гуманітарних наук"], (Харків, 2 червня 2017 р.) / МВС України, Харківський національний університет внутрішніх справ. – Харків : ХНУВС, 2017. – С. 24 – 27.

Shestakova, O. V. (2020). MORPHOLOGICAL TERM FORMATION OF KOREAN LINGUISTIC TERMINOLOGY. Scientific Notes of Taurida National V.I. Vernadsky University, Series Philology. Social Communications, 4(2), 111–115. <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.2-4/17>

Ключко М. Джерела походження та способи творення юридичних термінів України / М. Ключко // Вісник Академії правових наук України. - Х. : Право, 2009. – № 4(59). – С. 223–230.

Н.В., А. ОСНОВИ ВЧЕННЯ ПРО ЮРИДИЧНИЙ ТЕРМІН І ЮРИДИЧНУ ТЕРМІНОЛОГІЮ (р. 1–7) [ОСНОВИ ВЧЕННЯ ПРО ЮРИДИЧНИЙ ТЕРМІН І ЮРИДИЧНУ ТЕРМІНОЛОГІЮ].

<https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/3a35a1ce-87c6-41d2-8cb9-708795424cb0/content>

Kim, Jisoo M., and Andrew Wolman. “The Spirit of Korean Law: Korean Legal History in Context.” Sungkyun Journal of East Asian Studies, vol. 18, no. 1, 2018, p. 126, www.academia.edu/21670232/THE_SPIRIT_OF_KOREAN_LAW_KOREAN_LEGAL_HISTORY_IN_CONTEXT. Accessed 7 May 2023.

Процик М. Р. Сучасна українська видавнича термінологія : дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Процик Марія Романівна. – Л., 2005. – 254 с.

Руколянська Н. Іменникові терміни на позначення ключових понять кримінального права: словотвірний аспект / Наталія Руколянська // Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Серія «Проблеми української термінології». – 2006. – № 559. – С. 233–236.

Луцьо П. Афіксальне словотворення в терміносистемі конституційного права / Петро Луцьо // Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Серія «Проблеми української термінології». – 2013. – № 765. – С. 102–105.

Ku, J. L.-J. H., Sohn, J. Y., Lee, K. S., & Kwon, Y. H. (2020, May 29). At a glance: termination of employment in South Korea. Lexology. <https://www.lexology.com/library/detail.aspx?g=cbbdbda8-ed33-4e4e-9069-fa9270a3135b>

Naver.com. <https://korean.dict.naver.com/koendict/#/main>